

STAND

STANDARDISERINGSUTVALGET FOR
NORSK DAGLIGVAREBRANSJE

Spring

Dette dokumentet kan inneholder hyperlenker til referansesider. Henvisningene (til dokumenter/referansesidene bak hyperlenken) vil ikke automatisk følge med dersom du velger å printe ut dokumentet.

Innhold

Sporing	3
Retningslinjer og rutiner for sporing, tilbakekalling og tilbaketrekking	4
Rutiner omfattet av retningslinjene	5
Utarbeide en risikoanalyse	5
Utarbeide en beredskapsplan	6
Krav til sporing av produkter	6
Krav til sporingsinformasjon og merking	7
Iverksetting av tiltak dersom en hendelse eller krise skulle oppstå	7
Tilbakekalle/tilbaketrekke et produkt	9
Iverksetting av tiltak når en hendelse oppstår	9

Sporing

Sporing omfatter følgende delprosesser:

- Utarbeide rutiner for sporing, tilbakekalling og tilbaketrekking
- Tilbakekalle/tilbaketrekke et produkt

Områder som blir berørt og som omfattes av retningslinjer for STAND:

- Bakgrunn for retningslinjene, hva som er målsetting, og hvem som er målgruppen
- Lover og regler som ligger til grunn for retningslinjene, og hvordan disse er jurisk forankret
- Hvilke krav som finnes til sporing, sporingsinformasjon og merking, og hvilke produktområder retningslinjene gjelder for
- Hvordan interne beredskapsrutiner for tilbakekalling/tilbaketrekking kan bygges opp
- Hvilke tiltak som kan i verksettes dersom en uønsket hendelse eller krise skulle oppstå, og hvordan en vare kan spores i verdikjeden

Retningslinjene er å forstå som anbefalinger, som aktørene bilateralt må avtale om skal følges eller ikke.

Retningslinjer og rutiner for sporing, tilbakekalling og tilbaketrekking

STAND har i sitt rammeverk definert retningslinjer, anbefalinger og beste praksis for hvordan produkter skal omsettes i distribusjonskjeden, og hvordan informasjon om dette skal utveksles mellom partene.

Sentralt i dette er hensynet til forbruker og hans forventning til trygg mat.

Retningslinjene for sporing, tilbakekalling og tilbaketrekking definerer ikke kvalitetskrav til maten, men beskriver hvilke rutiner og prosesser bransjen har etablert for å begrense eventuelle skadevirkninger om det skulle inntreffe en hendelse eller krise knyttet til et produkt.

Beste praksis

Retningslinjene beskriver beste praksis på området.

Ved å følge STAND sitt rammeverk vil retningslinjene være oppnåelig for alle involverte parter.

Noen viktige forutsetninger for beste praksis.

- Rutiner og prosesser må være enkle, forutsigbare og intuitive
- Produkter og leveranser/lastbærere må merkes på en omforent, standardisert og korrekt måte slik at de kan spores gjennom verdikjeden.
- Produktinformasjon må være registrert i Tradesolution EPD
- Detaljert sporingsinformasjon må utveksles digitalt mellom partene, og følge produktene gjennom verdikjeden.
- Tiltak må skje raskt når en hendelse eller krise inntreffer

Ved at en samlet bransje følger STAND sitt rammeverk fullt ut ivaretas forbrukernes krav og forventning til trygg mat.

Målsetting for retningslinjene

Retningslinjene har som mål «Å bidra til å oppfylle forbrukernes forventninger til trygge produkter».

Målgruppe for retningslinjene:

- Alle som kan eller vil bli involvert i en eventuell tilbakekalling eller tilbaketrekking
- Alle som er involvert i produksjon eller merking av produkter og emballasje som omfattes av retningslinjene

Produkter/områder som retningslinjene gjelder for:

- Anbefales benyttet på matvarer og non-food produkter, unntatt legemidler.
- Innsatsvarer, planter, dyr eller næringsmidler
- Materialer og gjenstander som er bestemt til å komme i kontakt med, eller kan ha innvirkning på innsatsvarer eller næringsmidler.

Legemidler er unntatt fra retningslinjene. Her henvises det til eget regelverk, ikke beskrevet her.

Enkelte typer næringsmidler kan være pålagt ytterligere krav om sporing fra myndighetene utover hva som er beskrevet her. Eksempel er EUs nye tobakksdirektiv (EU 2014/40) som skjerper krav til sporbarhet på tobakksprodukter, men som ikke er beskrevet her.

Rutiner omfattet av retningslinjene

Lovmessig forankring av retningslinjene

Retningslinjene er bl.a. basert på norsk eller europeisk regelverk om mattrygghet og sporbarhet:

- Lov om produktansvar av 23.12.1988
- Lov om matproduksjon og mattrygghet mv. av 19.12.2003 (Matloven)
- Forskrift om internkontroll for å oppfylle næringsmiddelovgivningen (IK-mat forskriften)
- EU Food Law (Forordning EC 178/2002)
- Directive 94/62/EC on packaging and packaging waste

Hver og en plikter å sette seg inn i det regelverk som gjelder for de produkter din virksomhet omsetter.

Lovverket stiller ikke krav til hvordan sporing skal utføres, og hvilke systemer som sporingsinformasjon skal registreres i. Manuelle systemer kan være tilstrekkelig så lenge kravene til sporing og sporingsinformasjon er ivaretatt.

Rutiner

Retningslinjene dekker to rutiner

- Krav til, og hvordan utforme beredskapsrutiner
- Iverksetting av tiltak dersom en hendelse eller krise skulle oppstå

Utarbeide beredskapsrutiner

I dette inngår

- Utarbeide en risikoanalyse
- Utarbeide en beredskapsplan
- Krav til sporing av produkter
- Krav til sporingsinformasjon og merking

Utarbeide en risikoanalyse

Sentralt i lovgivningen står den enkelte bedrifts plikt til å foreta en risikoanalyse over hvilken helserisiko produktene representerer, og hvordan bedriften vil forholde seg til dette når det gjelder sporbarhet.

Analysen har som formål at den skal redusere/forhindre risiko gjennom

- tilbaketrekking av produkter fra markedet, eller
- effektiv varsling eller tilbakekalling av produkter fra forbrukerne.

Dette forutsetter at aktørene er kjent med de risikoer produktene måtte utgjøre og har en beredskap som sikrer at man reagerer raskt, riktig og effektivt ved uønskede hendelser. En risikoanalyse bør derfor utføres på nye produkter basert på en tenkt relevant hendelse, slik at den kan iverksettes så raskt som mulig dersom en virkelig hendelse skulle inntreffe for produktet.

Risikoanalysen består av tre elementer som både myndigheter og næring bør arbeide etter på lik måte:

- Risikovurdering
- Risikohåndtering
- Risikokommunikasjon

Se mer om risikoanalyse her [Utforming og innhold i en risikoanalyse](#).

Utarbeide en beredskapsplan

Dersom uønskede hendelser eller kriser oppstår er det viktig å være godt forberedt.

Mulige scenarier for hva som kan oppstå bør være tenkt igjennom, og hvordan dette skal håndteres.

Det må utarbeides en beredskapsplan som gjør at man kan takle situasjonen på en rask, riktig og effektiv måte. Beredskapsplanen må til enhver tid være korrekt og tilgjengelig for alle involverte.

I beredskapsplan inngår:

- Å utpeke et kriseteam, med ansvar for sporbarhet, tilbakekalling og tilbaketrekking.
- Interne og eksterne kontaktlister for raskt å nå alle som involveres eller blir berørt av en eventuell hendelse eller krise
- Opplæring og øvelser i virksomhetens rutiner og instruksjoner for hvordan hendelser eller kriser skal håndteres. Øvelser bør være så realistiske som mulig, og gjennomføres med nærmeste ledd i verdikjeden
- Denne må være enkelt tilgjengelig og kan eksempelvis bestå av
 - en kortfattet oversikt over kriseteam med deres roller og ansvarsområder
 - virksomhetens interne retningslinjer for håndtering av hendelser/kriser
 - kontaktlister
 - annen relevant dokumentasjon som er viktig å ha tilgang til om en hendelse eller krise skulle oppstå

Se mer om beredskapsplan her [Utforming og innhold i en beredskapsplan](#).

Krav til sporing av produkter

Lovverket krever at den enkelte bedrift skal ha systemer for å kunne dokumentere hvilke produkter som er kjøpt fra den enkelte leverandør, og hvilken kunde som har kjøpt bedriftens ferdigvarer.

Dette inkluderer også råvarer og andre innsatsfaktorer som er omfattet av lovverket.

Det er ikke krav i lovverket til hvilke typer systemer som skal brukes til dette.

Bedrifter kan praktisere mer omfattende systemer for sporing enn hva minimumskravene i lovverket pålegger, men dette er enten basert på selvpålagte krav eller avtaler med, og pålegg fra avtalepartene.

Sporing innebærer å kunne følge den fysiske varestrømmen. Dette omtales gjerne som kjedesporbarhet, og forutsetter at alle aktører oppfyller kravene og følger retningslinjene for sporing.

Med sporing legges til grunn lovverkets krav til at alle parter skal kunne spore sine produkter ett ledd fremover og ett ledd bakover i verdikjeden.

Sporing ett ledd fremover:

Dette betyr til den adresse produktene er levert til.

Et fakturasystem som inneholder informasjon om varenummer/varenavn, kundenummer/kundenavn og fakturadato er tilstrekkelig for å kunne spore ett ledd framover i verdikjeden.

Hvis bedriften har et partibegrep, bør dette være inkludert i fakturaen, pakkseddelen og lignende, eller at bedriftens eget ekspedisjonssystem er direkte knyttet mot fakturaen.

Sporing ett ledd bakover:

Dette betyr den adressen produktene er levert fra.

Bedriften må føre en logg på mottatte produkter som beskriver hvilke produkter som er kjøpt fra hvem og i hvilken kvantitet på dato.

Dersom adressene for hvor produkter leveres fra eller leveres til ikke er i samsvar med det juridiske eierskapet til produktene og fakturagangen, bør dette avtales separat mellom partene.

Krav til sporingsinformasjon og merking

Sporingsinformasjonen har som hovedformål å legge et grunnlag for effektiv sperring, tilbaketrekking eller tilbakekalling av produkter.

Sentral sporingsinformasjon er:

- GTIN (Global Trade Item Number) – Unik identifikasjon av produkter
- GLN (Global Location Number) – Unik identifikasjon av aktører, hentesteder, leveringssteder oa.
- SSCC (Serial Shipping Container Code) – Unik identifikasjon av lastbærere/paller
- Batch-/lot nummer – Et entydig partibegrep, definert av leverandør/produsent
- Holdbarhetsdato – Enten *Best før* eller *Siste forbruksdag*

Det er et krav at produktene merkes for å muliggjøre sporing.

Merkingen må være påført produktets emballasje og være leselig.

For ferdigvarer omsatt mellom leverandør og distributør/detaljist gjelder følgende:

Informasjon som skal være merket:

- Leverandørens navn
- Varebetegnelse
- Varenummer identifisert med et GTIN.
- Best før dato/siste forbruksdag dersom det er krav om dette
- Batch/Lot-nummer dersom det er krav om dette

Lastbærer (for eksempel pall) skal være merket med SSCC.

Avsender skal i sitt system ha oversikt over hvilken mottaker produktet er sendt til, og likeledes skal mottaker ha oversikt over hvilken avsender produktet er mottatt fra. Både avsender og mottaker skal være identifisert med GLN.

Avsender skal registrere i sitt system:

- Mengde som er sendt
- Forsendelsesdato
- Mottaksdato (hvis denne er kjent)

Mottaker skal registrere i sitt system:

- Mengde som er mottatt
- Forsendelsesdato (hvis denne er kjent)
- Mottaksdato

For råvarer og andre innsatsfaktorerer gjelder følgende:

- GTIN skal brukes for identifikasjon av innsatsfaktor/råvare dersom dette finnes
- GLN skal brukes for identifikasjon av leverandører av avsender dersom dette finnes

Mer om sporingsinformasjon og hvordan produktet kan spores i verdikjeden er beskrevet her [Anbefalt sporingsmetode i verdikjeden](#).

Iverksetting av tiltak dersom en hendelse eller krise skulle oppstå

Alarm/varsling

En hendelse kan oppstå i alle ledd i verdikjeden, hos forbruker, detaljist, distributør eller hos leverandøren selv. Det er viktig at leverandøren så raskt som mulig blir varslet.

Varsel om hendelse skal gis til ett varslingspunkt hos hver enkelt aktør. Varslingspunktet skal være avtalt på forhånd, og alltid være betjent/tilgjengelig.

Bransjen har besluttet at for produkter som er registrert i Tradesolution EPD skal Tradesolution sin [ReCall-portal](#) brukes for sperring, tilbakekalling eller tilbaketrekking. Tilgang fås ved henvendelse til epd@tradesolution.no

For produkter som ikke er registrert i Tradesolution EPD kan *Varslings skjema til bruk ved tilbakekalling, tilbaketrekking eller sperring av en vare* benyttes **forutsatt at dette er avtalt mellom leverandør og kjede**. Varslings skjema kan lastes ned fra [Nedlastinger](#).

Krav til informasjon som skal følge alarm/varsling

For å identifisere omfang av alarm/varsling skal alltid produktets GTIN/EPD, best før dato, batch-/Lot nummer og SSCC på berørte paller oppgis. Dette gjelder uavhengig av om produktet er registrert i Tradesolution EPD eller ikke.

Ved å benytte portalen sikres leverandøren

Forutsetning for å bruke portalen er at produktet er registrert i Tradesolution EPD.

Produkter som ikke er registrert i Tradesolution EPD må følges opp på annen måte. Dette er ikke definert i retningslinjene.

Ved å benytte portalen sikres leverandøren

- Enklere, raskere og mer effektiv registrering, samt kvalitetssikring av den nødvendige produktinformasjonen
- Trygghet for at nødvendig informasjon blir distribuert raskt og effektivt til alle aktuelle mottakere
- Forenkling av dialogen mellom partene
- All dialog og informasjonsutveksling gjøres i portalen og vil kunne logges og lagres.

[Her kan du se en animasjonsom viser hvordan en tilbakekalling kan utføres i praksis, vha ReCall-portal.](#)

ReCall-portalen kan også brukes i situasjoner hvor man ønsker å trekke tilbake produkter med kvalitetsfeil.

Distributørene har bygget opp egne systemer og rutiner for varsling av krisesituasjoner og sperring av produktene videre mot sine distribusjonslagre og detaljister. Dette ligger ikke i ReCall-portalen.

Følgende rutine gjelder ved registrering av en hendelse eller krise

1. Registrere ny sak
2. Bestemme alvorlighet og helsefare
3. Varsle berørte parter/mottakere
4. Registrere distribusjon og hva som skal gjøres med produktet
5. Angi sporingsinformasjon for berørte partier
6. Beskrive ytterligere tiltak som skal gjennomføres, med pressemeldinger og annen tilleggsinformasjon
7. Avslutte saken

Den praktiske gjennomføringen av rutinen er beskrevet her [Rutine ved registrering av en hendelse eller krise, i Tradesolution ReCall portal](#)

Konklusjon

Bransjen bidrar gjennom retningslinjene til at forbrukernes krav og forventning til trygge produkter blir tilfredsstillt, forutsatt at en samlet bransje etterlever retningslinjene.

Om en hendelse eller krise skulle oppstå finnes det rutiner og verktøy som på en enkel, rask og sikker måte begrenser eventuelle skadevirkninger.

En nøyaktig og avgrenset tilbakekalling eller tilbaketrekking vil være mulig.

Dette reduserer kostnader for alle aktører i verdikjeden, og minimerer et mulig omdømmetap.

Tilbakekalle/tilbaketrekk et produkt

Områder som blir berørt og som omfattes av retningslinjer fra STAND er:

- Iverksetting av tiltak når en hendelse oppstår, med bruk av varslingsskjema for tilbakekalling, tilbaketrekking eller sperring av en vare
- Alternative måter å spore en vare i verdikjeden

Iverksetting av tiltak når en hendelse oppstår

Når det oppstår en hendelse, må leverandøren av produktet så raskt som mulig utføre en risikoanalyse.

Risikoanalyse

EUs direktiv om generell produktsikkerhet og mattrygghet/ sporbarhet krever at produsentene tar forholdsregler som gjør det mulig å unngå risiko gjennom

- tilbaketrekking av produkter fra markedet, eller
- effektiv varsling eller tilbakekalling av produkter fra forbrukerne.

Dette forutsetter at bedriftene er kjent med de risikoer produktene måtte utgjøre og har en beredskap som sikrer at man handler raskt, riktig og effektivt ved uønskede hendelser.

I risikovurdering kan det også ligge andre elementer enn mattrygghet. Det er særlig risikoen for at produkter med kvalitetsfeil kommer ut på markedet, noe som kan ha store økonomiske konsekvenser og være til skade for virksomhetens omdømme.

Risikoanalysen tar alltid utgangspunkt i en tenkt eller reell hendelse, noe uforutsatt som inntreffer og som innebærer en potensiell risiko.

Graden av risiko må fastslås (sannsynlighet x konsekvens).

Det må utarbeides prosedyrer, beredskapsrutiner o.l. som sikrer at hendelsen håndteres på en rask, riktig og effektiv måte. Dette omfatter også kommunikasjons tiltak internt i bedriften, mot andre ledd i verdikjeden, mot myndigheter og forbrukere.

Risikoanalysen består av tre elementer som både myndigheter og næring bør arbeide etter på lik måte:

1. Risikovurdering
2. Risikohåndtering (tilbaketrekking/tilbakekalling)
3. Risikokommunikasjon

1. Risikovurdering

Elementene i en risikovurdering er: Produkt, type risiko, sannsynlighet og konsekvens.

For produkter som bedriften distribuerer og selger i verdikjeden må følgende vurderes:

- Type risiko
 - forbrukers helse og sikkerhet
 - bedriftens omdømme
 - økonomiske aspekter.
- Sannsynligheten for at en hendelse inntreffer er i de fleste tilfeller en ren subjektiv vurdering og kan for eksempel graderes
 1. = Lav (sjeldent forekommende)
 2. = Middels (forekommer av og til)
 3. = Høy (ofte forekommende)
- Konsekvensen, spesielt den helsemessige, er også en subjektiv vurdering som kan graderes på samme måte som sannsynligheten
 1. = Lav
 2. = Middels
 3. = Høy

Sammenstilling og behandling av ovennevnte faktorer gir en vurdering av risiko som bedriften må ta stilling til.

Leverandøren må gjøre en «worse-case» risikovurdering der leverandøren vurderer risiko ved at produktet kan brukes på en annen måte enn hva som er hensikten.

2. Risikohåndtering (tilbaketrekking/tilbakekalling)

Med bakgrunn i risikovurderingen, må det tas stilling til hvilke tiltak som skal settes i verk ovenfor produktet.

Eksempler på tiltak:

a) Tilbaketrekking

Tilbaketrekking betyr at produktene trekkes tilbake fra distribusjonskjeden/butikk. Hensikten er å hindre at ytterligere produkter kommer ut til forbruker.

Tilbaketrekking innebærer ingen form for varsling til forbruker. I enkelte tilfeller hvor produktet kan ha blitt solgt til forbruker, gjennomføres likevel bare en tilbaketrekking i distribusjonskjeden/butikk. Det forutsettes da at produktet ikke medfører noen form for helsefare og at det gjelder et lite kvantum.

b) Tilbakekalling

Tilbakekalling er prosedyren som iverksettes når produktet kan ha kommet ut til forbruker.

Det er en mulig høy risiko for at produktene kan være helsefarlige.

Det er avgjørende for bedriften at tilbakekallingen blir gjort kjent for offentligheten.

I henhold til matloven har aktørene varslingsplikt.

Bedriften må vurdere mulige alternativer sammen med involverte parter inkl. myndigheter, på basis av forskrifter, prosedyrer, beredskapsrutiner og lignende. Det må tydelig beskrives hvordan produktene skal håndteres og hvem som har ansvar for dette.

Eksempler på håndtering:

- Distributør/detaljist kaster produktet på stedet
- Produktet destrueres på godkjent avfallshåndteringsanlegg
- Produktet returneres til distributør og videre til leverandør
- Forbruker skal kaste eller returnere produktet

Partene må avklare hvem som har ansvaret, eksempelvis skal distributøren levere produkter til leverandør eller skal leverandøren hente produkter selv hos distributør/detaljist.

Leverandøren må også vurdere om det er nødvendig å informere myndighetene om hendelsen. Blir forbruker informert er det viktig at leverandøren har kapasitet til å håndtere eventuelle kundeforhold.

3. Risikokommunikasjon

Åpen og korrekt informasjon skal kommuniseres til kunder (evt. leverandører), presse og myndigheter.

Distributørene har bygget opp egne systemer og rutiner for varsling av krisesituasjoner og sperring av produktene mot sine distribusjonslagre og detaljister.

På denne måten sikres en enhetlig og effektiv håndtering av tilbaketrekking, tilbakekalling eller sperring internt i bedriftene.

Alarm/varsling

Dersom en krisesituasjon oppstår, skal varsling om tilbakekalling eller tilbaketrekking gis til ett varslingspunkt som partene er enige om på forhånd. Hos distributørene kan varslingspunktet være distributørens kvalitetsavdeling, varesikringsavdeling eller distribusjonslagre (avtales mellom leverandør og kunde). Varslingspunktet skal alltid være betjent.

Bruk av RECALL-portal/varslingsskjema

Ved varsling om tilbakekalling/tilbaketrekking skal alltid Tradesolution sin RECALL-portal eller [Varslingsskjema til bruk ved tilbakekalling, tilbaketrekking eller sperring](#) benyttes. Varslingsskjema vil fases ut over tid, på et tidspunkt STAND beslutter.

RECALL-portal/varslingsskjemaet kan også brukes i situasjoner som ikke medfører helsemessig risiko, men hvor man ønsker å hente inn produkter med kvalitetsfeil.

All skriftlig varsling til distributørene/distribusjonslagrene skal bekreftes gjennom muntlig samtale.

Distributørene har bygget opp egne systemer og rutiner for varsling av krisesituasjoner og sperring av produktene mot sine distribusjonslagre og detaljister. Det anbefales at leverandørene setter seg grundig inn i disse.

Informasjon til myndigheter og media

Det anbefales at involverte parter (leverandør og kunde) gjensidig informerer hverandre før man går videre ut med informasjon.

Det er viktig at myndigheter og media informeres på riktig tidspunkt. Hvilken informasjon som kreves, avhenger av hendelsens/krisens alvorlighetsgrad og omfang.

Tilleggsinformasjon

Ytterligere informasjon om saken kan omfatte:

- Kopi av pressemeldinger
- Nærmere opplysninger om risiko eller faremomenter ved inntak
- Info om når produktet kan forventes å være tilgjengelig igjen (friskmeldt) i de tilfelle alle produktene trekkes tilbake
- Hvor man kan finne supplerende informasjon
- En presis beskrivelse av håndtering av varen, både hos distributør og detaljist

Avslutning av saken

Det er viktig at hendelsen/krisen avblåses når den er kommet under kontroll. Opplysninger som bør kommuniseres er:

- Tidspunktet for når et friskmeldt produkt igjen er tilgjengelig
- Identifikasjon (kjennetegn) på et friskmeldt produkt
- Økonomiske forhold (avregning, kreditering)

I de tilfeller hvor produktet skal destrueres skal dette foregå på et godkjent destruksjonsanlegg, og uten at det er fare for kontaminering.

Sporing ved bruk av pallemarkering og EDI pakkseddel

Den anbefalte metoden for sporing innebærer merking av lastbærere med GS1 merkesystem kombinert med EDI pakksedler (Advance Shipping Notice (ASN)).

For produkter som distribueres gjennom dagligvarekjedenes distribusjonslagre gjelder bransjens omforente retningslinjer for merking av D-pak og Pall, basert på GS1s standarder.

Det er en forutsetning at hvert enkelt ledd i verdikjeden har et system som kan lagre og prosessere paller/logistiske enheter med unik identifikator.

Betydning av SSCC som sporingsnøkkel på leveranser

SSCC er den viktigste sporingsnøgkelen i verdikjeden. Til hver pall identifisert og merket med SSCC knyttes alle produkter som befinner seg på pallen, med full sporingsinformasjon (GTIN, batch/lot og holdbarhetsdato). Denne informasjonen sendes til kjøper i en EDI Pakkseddel.

En forutsetning for at sporingsinformasjonen forblir intakt er at en SSCC ikke gjenbrukes.

Gjenbruk av SSCC vil medføre at en pall kan bli stoppet i varemottaket, ved at mottakers IT-system vil tro at pallen er mottatt tidligere. Mottaker må dermed utstede en ny SSCC for pallen, merke denne og knyttet innholdet på pallen opp til ny SSCC.

Da pallen nå har fått en ny SSCC vil den ikke lenger fungere som en felles sporingsnøkkel i verdikjeden. Ifm. en eventuell tilbakekalling/tilbaketrekking av produkter vil dette kunne være kritisk.

STAND har derfor besluttet følgende:

«For handel i Norge er det et krav at SSCC ikke skal gjenbrukes før etter minimum 6 år. Dette er forankret i Matlovens krav til minimum sporbarhet på 5 år. Dette omfatter også produkter som ligger utenfor Matlovens omfang.»

Sporbarhet hos og fra avsender

Hvert forpakkingsnivå (F-pak, D-pak og Pall) har et tildelt unikt GTIN og skal strekkodemerkes.

På F-pak skal GTIN fortrinnsvis merkes med EAN-13 strekkodesymbol.

D-pak skal være merket med en godkjent strekkode og knyttes til pallens unike identifikasjon.

Hver pall skal merkes med en GS1-128 palletikett. Etiketten inneholder en unik identifikasjon (SSCC) som muliggjør knytning mellom D-pak på pall og batch/lot-nummer, lagret i avsenders IT systemer.

Dersom pallen splittes eller endres (for eksempel til en Blandingspall eller Eksponeringsenhet, må den identifiseres med en ny GS1-128 etikett og SSCC. Blandingspaller er ikke merket med produktinformasjon. Produktinformasjonen blir her knyttet mot pallens SSCC ved at hver enkelt D-pak skannes når pallen bygges.

Når avsender har skapt knytningen mellom D-pak og pall, og sikret dette, kan informasjonen benyttes til å lage en EDI pakkseddel.

EDI pakkseddel sendes deretter fra avsender til mottaker av produktene. Partene er identifisert med GLN. Dette gir en entydig og sikker identifikasjon av partene, og er sentral for sporbarhet. Pakkseddelen inneholder all relevant produktinformasjon (GTIN, batch/lot-nummer og holdbarhetsinformasjon) om forsendelsen, samt at den knytter dette opp mot hver enkelt pall ved bruk av SSCC.

Ved forsendelse skanner avsender samtlige utgående paller, og har dermed en éntydig knytning mellom det enkelte produkt, dets tilhørende batcher og hvilken kunde som mottar produktet. Dette muliggjør samtidig en effektiv kontroll på at riktige produkter sendes til kundene.

Avsender sender EDI pakkseddel til mottaker til avtalt tid.

Sporbarhet hos mottaker

Når varene ankommer mottaker, vil hver enkelt pall bli skannet.

All D-pak og palleinformasjon mottas i EDI pakkseddel. Ved bruk av EDI pakkseddel ivaretas sporingsinformasjonen, og forenkler varemottaket betydelig.

Koblingen av produktinformasjon skjer når mottaker skanner SSCC på den enkelte pall. Da kopler mottaker informasjon om produktene (GTIN, batch/lot-nummer og holdbarhetsinformasjon, mot avsenderen (GLN).

For Standardpaller kan all relevant informasjon skannes fra palleetikettene. Dermed får man en kontroll på at det er mottatt riktige produkter samtidig som det kan knyttes sporbarhetsinformasjon tilbake til den enkelte avsender/leverandør. Dette forenkler og sikrer deling av riktig sporingsinformasjon.

Blandingspaller må splittes i varemottaket, og gjennom IT-støtte sikre at korrekt og lovpålagt sporingsinformasjon blir ivaretatt og koblet riktig.